

sesråd under tre mødesamlinger i første halvdel af 1970 spørgsmålet om en omlægning af programmets virksomhed blandt andet på grundlag af de i Sir Robert Jacksons kapacitetsstudium fremlagte forslag.

Drøftelserne førte til, at styrelsesrådet i juni 1970 traf en enstemmig principbeslutning om gennemgribende strukturændringer. Denne beslutning blev ligeledes enstemmigt godkendt af generalforsamlingen. Det vigtige reformarbejde er hermed bragt længere frem, end mange ved årets begyndelse regnede med ville være muligt, og der er skabt et godt grundlag for det videre arbejde. Dette udelukker dog ikke, at forhandlingerne i 1971 om gennemførelsen af principbeslutningen kan blive nok så vanskelige.

FNs kapitaludviklingsfond, hvis administration midlertidigt er henlagt under UNDPs administrator, blev genstand for en endnu mere kontroversiel resolution end under de forudgående samlinger. Da de vestlige lande fortsat stiller sig helt afvisende til udviklingslandenes ønsker om bidrag til fonden, er der næppe meget udsigt til, at denne kan komme til at spille en selvstændig rolle, og det bedste ville formentlig være, om man kunne finde en måde, hvorpå fonden kunne integreres i UNDPs almindelige virksomhed.

En ny opgave, der af generalforsamlingen blev betroet UNDPs administrator, var administrationen af et korps af FN-frivillige. ECOSOC-forslaget om korpsets oprettelse fik en ganske velvillig modtagelse, men det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvilket omfang korpset vil kunne få. Dette vil ikke mindst afhænge af, hvor store bidrag medlemslandene vil være rede til at yde til finansiering af de frivilliges udsendelse.

Der er imidlertid her tale om en interessant nyskabelse, der indeholder muligheder for en virksom og nyttig indsats fra FNs side, og som måske kan udvikle sig til betydelig gavn ikke alene for udviklingslandene men overhovedet for ungdommens forhold til FN. Den synes derfor at fortjene støtte.

12. Debatten om FN-konferencen om de menneskelige omgivelser, der skal holdes i Stockholm i juni 1972, viste, at der samler sig en stigende interesse om denne konferencen, og at det store flertal af lande er indstil-

let på at deltage i omhyggelige forberedelser med henblik på at gøre konferencen til en succes. Debatten afslørede imidlertid også, at en del udviklingslande fortsat er ret uengagerede i miljøproblematikken. Selv om det må erkendes, at løsningen af visse af problemerne på miljøområdet er mest påtrængende for industrilandene, synes det dog åbenbart, at udviklingslandene også på længere sigt vil blive konfronteret med dem, og at det derfor må være i disse landes interesse fra starten at deltage i et internationalt samarbejde på dette område. Netop statsministeren understregede i sit indlæg miljøproblemetets globale aspekter, som nødvendiggjorde en mangesidet og aktiv indsats. Man må derfor håbe, at konferencen vil bidrage til at udbygge forståelsen for nødvendigheden af en verdensomfattende indsats til sikring og forbedring af de menneskelige omgivelser og dermed af menneskets levevilkår.

13. Jubilæumssamlingen bragte naturligvis også skuffelser. For det første må det med beklagelse konstateres, at særudvalget vedrørende fredsbevarende operationer, hvori Danmark indtrådte 1. januar 1970, ikke har gjort fremskridt i tiden siden 24. generalforsamling. Arbejdet med opstilling af regler for udsendelse af militære observatører finder næsten udelukkende sted i en særlig arbejdsgruppe under 33-magtsudvalget, og Danmark, der ikke er medlem af arbejdsgruppen, har ikke haft større muligheder for at bidrage til fremgang i drøftelserne. Udover at give udtryk for skuffelse over de manglende fremskridt i udvalgets arbejde pegede Danmark under 25. samling på ønskeligheden af en større kontakt mellem arbejdsgruppen og selve udvalget. Samtidig er der grund til at nævne, at generalforsamlingens fastlagde en arbejdsplan for udvalget med faste tidsgrænser; den kan måske virke som en spore til større forhandlingsvilje.

Dernæst bør det på debitsiden nævnes, at spørgsmålet om oprettelse af stillingen som FNs højkommisær for menneskerettigheder, der har stået på generalforsamlingens dagsorden siden 20. generalforsamling i 1965, heller ikke på jubilæumssamlingen blev undergivet realitetsbehandling. Dette er så meget desto mere beklageligt, som en